

hjælp under Auktioner angaar, er det en Følge af hele Ordningen, at saadan Sagførerhjælp ikke antages af Amtstuerne for Finansministeriet; det er Retsbetjenten, der tager Sagførerhjælpen med Hensyn til de Forretninger, der hører under ham. Om Fogeden er berettiget hertil, kan Administrationen vistnok ikke afgøre med bindende Virkning, i alt Fald ikke Finansministeriet. Dette har allerede i 1925 rejst Spørgsmaalet overfor Justitsministeriet i Anledning af et forekommet Tilfælde, og Finansministeriet har stærkt fremhævet, at man i alt Fald maatte begrænse Sagførerhjælpen det mest mulige for at undgaa uforholdsmæssige Udgifter for Skatteyderne; i alt Fald ved alle mindre Restancer forudsatte Finansministeriet, at Dommerkunderne maa kunne overkomme Arbejdet uden Sagførerhjælp. Ifølge Meddelelse fra Justitsministeriet har Sagen været forhandlet mellem Justitsministeriet og Dommerforeningen, men Finansministeriet har endnu ikke modtaget nogen Meddelelse om Resultatet.

Saa nævnte det ærede Medlem nogle særlige Tilfælde fra Viborg Amt Jurisdiktion, og det er ogsaa rigtigt, at forskellige Spørgsmaal om Fogedens og Auktionsrettens Fremgangsmaade er efterhaanden forelagt Finansministeriet af en Sagfører i Viborg. Vi har straks anmodet om Justitsministeriets Udtalelser, da det drejede sig om en Retsbetjent, men Skattedepartementet meddelte dog under 11. Juni i Aar Dommeren i Viborg, at man forbeholdt Finansministeriets Stilling til de Besværinger, der var fremsat, og at man med Hensyn til fremtidige Inddrivelser forudsatte, at der ikke gaves Tvangsforfølgningen et videre Omfang til Byrde for Skatteyderne, end Hensynet til de til Skatten berettigede kræver, og at Tvangsforfølgning i det hele foretoges i Overensstemmelse med de derom givne Lovregler, særlig med Amtstueforordningen.

Jeg kan i al Almindelighed tilføje, at der fra Finansministeriet ogsaa under Hensyn til den herskende Krise er gjort og gøres alt, hvad der kan gøres, for at lempe Fremgangsmaaden med Hensyn til Udpantning og for at udsætte Udpantningen saa længe, som der er nogen menneskelig Mulighed for, at den vedkommende kan bringes til at betale ved en lempeligere Fremgangsmaade.

Jeg skal saa vende mig til det ærede Medlem Hr. Wilhelm Rasmussen, og jeg skal skaane dette høje Ting for at blande ogsaa min Røst ind i den aarlige Duel, der føres mellem dette ærede Medlem og det ærede Medlem Hr. Pinstrup angaaende de besid-

dende Landbrugeres Skatteforhold; men jeg maa dog have Lov til at sige, at den Procentberegning, det ærede Medlem anstillede, kan jeg ikke godkende. Det ærede Medlem stillede 88 000 Gaardmænd og større Jordejere lige overfor 930 000 Forsørgere i andre Erhverv, og saa fik han en meget virkningsfuld Sammenligning ud af det ved at kontrastere det med det Antal optagne Sager og det Antal Bøder o. s. v., som falder paa Landbrugernes Skattesager og paa andres.

Det er jo imidlertid en Opstilling, som aldeles ikke kan holde Stik. Man maa dog huske paa, at af de 930 000 er det langt overvejende Flertal saadanne, hvis Skattesager selvfølgelig kun ganske undtagelsesvis kommer ind under Landsoverskatteraadets Undersøgelser; det er Lønarbejdere, Tjenestemænd, Pensionister, Overhovedet alle Folk, hvis Indtægter kan fastslaaes tilnærmelsesvis sikkert. Og der er endvidere et meget stort Antal, hvis Indtægter er saa smaa, at Landsoverskatteraadet ikke rejser saadanne Sager, saa det ærede Medlems Maade at stille Forholdet op paa er mere vildledende end vejledende.

Jeg tror, det har mere Værdi i saa Henseende at se, hvad Landsoverskatteraadets Ligningsafdeling selv mener om dette Forhold, set paa rette Maade, og jeg har bedt Landsoverskatteraadets Ligningsafdeling om en Udtalelse i Anledning af det ærede Medlems Bemærkninger her. Jeg skal heraf citere en Passus, som forekommer mig meget oplysende. Der staar her: „Sættes imidlertid Antallet af Undersøgelser indenfor hver enkelt Erhvervsgruppe i Forhold til Gruppens samlede Antal Hovedpersoner for hele Landet, er Antallet af Undersøgelser, navnlig i 1927, størst for „Handel, Haandværk og Industri“ samt „andre Erhverv“ og mindst for „Landbrug“.“

Det ærede Medlem interesserer sig ganske særlig for, hvorledes disse Sager havde stillet sig i de forløbne 3 Kvartaler af 1927, og jeg skal da, ligeledes efter Landsoverskatteraadets Ligningsafdelings Oplysninger, sige, at for disse 3 første Kvartaler falder af de 1302 til Undersøgelse optagne Sager 384 paa Landbrug, 394 paa Handel, Haandværk og Industri, 315 paa andre Erhverv og 209 paa Dødsboer. Efterbetaling og Bøder er for de samme 3 Kvartaler opgjort saaledes: for Landbrugere 420 000 Kr., for andre Erhverv 505 000 Kr. og for Dødsboer 353 000 Kr. Man kunde saa maaske mene — og det ærede Medlem er jo meget mistænksom i saa Henseende —, at der under Dødsboer skjulte sig et særlig stort Antal Landboere. Derfor har jeg